

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobkyně: **L. S.**, nar. X, st. příslušnost G.
doručovací adresa X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že opakovaná žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany ze dne 2. 2. 2022 je nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o žádosti dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil, neboť žalobkyně neuvedla žádnou novou skutečnost oproti své předchozí žádosti a ani v zemi jejího původu od posouzení předchozí žádosti k žádné relevantní změně. Nově uváděnou obavu z toho, že ji zlikviduje vládní strana z důvodu účasti na demonstraci proti přítomnosti ruského poslance v gruzínském parlamentu v roce

2019, žalobkyně v průběhu řízení o první žádosti žalovanému nesdělila, ač jí v tom nic nebránilo.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu. Úvodem namítá porušení mnoha zákonných ustanovení, která však pro neprovázanost se skutkovými okolnostmi věci nepředstavují samostatné žalobní body. Konkrétně žalobkyně namítá, že žalovaný si neobstaral dostatek informací o zemi původu žalobkyně, a proto nemohl posoudit, zda se situace v Gruzii nezměnila. Skutečnou aktuální situaci v zemi původu žalobkyně žalovaný vůbec nezkoumal. Nelze ji dle žalobkyně posoudit ani na základě zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z října 2021. Žalobkyně proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření považuje napadené rozhodnutí za zákonné a správné. Námitka neaktuálních či nedostatečných informací o Gruzii je dle žalovaného účelová. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba **není** důvodná.
6. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, *jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná*. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu platí, že *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1*.
7. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a*
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
8. Obecně platí, že „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany*“ (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, č. 2642/2012 Sb. NSS).

9. Úvahy žalovaného, že nově vznesené obavy z jednání vládní strany kvůli účasti na demonstraci žalobkyně mohla a měla vznést již v řízení o první žádosti, žalobkyně v žalobě nenapadá. Namítá výhradně to, že žalovaný nedostatečně posoudil aktuální situaci v Gruzii a neobstaral si k tomu relevantní podklady.
10. Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalovaný je v případě opakované žádosti o mezinárodní ochranu povinen zabývat se tím, zda došlo od podání první žádosti k zásadní negativní změně politické, bezpečnostní, či institucionální situace, která by vyžadovala opětovné meritorní posouzení důvodů žádosti. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38, „v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají“.
11. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že na základě citovaných informací o zemi původu (zpráva Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z října 2021) v Gruzii nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobkyně, tedy od 12. 10. 2021, resp. od 3. 12. 2021, kdy krajský soud nepřiznal žalobě odkladný účinek, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Naopak, dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. považuje Česká republika i v současné době Gruzii (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) za bezpečnou zemi původu.
12. Žalovaný tímto dle krajského soudu povinnosti zabývat se danou otázkou dostál a vycházel z aktuálních podkladů z října 2021 (oproti tomu v řízení o první žádosti vycházel z hodnocení Gruzie z listopadu 2020). Dle krajského soudu zároveň nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně pochází z tzv. bezpečné země původu ve smyslu § 2 písm. k) zákona o azylu a příslušné prováděcí vyhlášky. V případě těchto zemí má žalovaný povinnost podle čl. 37 odst. 2 procedurální směrnice ve spojení s § 86 odst. 4 zákona o azylu přezkoumat bezpečnost země alespoň jednou za kalendářní rok. To žalovaný učinil – jeho zpráva z října 2021 tento požadavek splňuje.
13. Obecně dále platí, že žalovaný musí soustavně sledovat situaci v bezpečné zemi původu a v případě náhlých či významných změn situace zvážit přehodnocení bezpečnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 10 Azs 161/2022 – 56). Z ničeho však nevyplývá, že by v Gruzii došlo od října 2021 do doby rozhodnutí o žádosti žalobkyně k jakékoliv změně situace, tím spíše změně zásadní, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně ani žalobkyně žádnou konkrétní změnu okolností ohledně bezpečnostní situace v Gruzii v řízení o opakované žádosti ani v řízení před soudem netvrdí. K podkladům napadeného rozhodnutí se žalobkyně mohla vyjádřit, což ovšem neučinila.
14. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalovaný se dostatečně zabýval otázkou případné změny situace v zemi původu žalobkyně v mezidobí od rozhodnutí o první žádosti a pro účely tohoto posouzení bylo dostatečné, pokud vycházel ze zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z října 2021 a konstatoval, že k žádné relevantní změně situace v zemi původu nedošlo. Žalobní námitky proto neshledal důvodnými

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

16. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 10. února 2023

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce